

ПЕРАМОГА СЦІПЛАСЦІ НАД ГЛАМУРАМ АДБЫЛАСЯ!

Суб'ектыўныя нататкі з аднаго сталічнага конкурсу

Комплекс велатрэка «Мінск-Арэна», дзе павінны былі разгарнуцца асноўныя падзеі конкурсу сталічных прыгажунь «Міс Мінск», знайсці было зусім нескладана. Вялікая (правільней нават скажаць тэатральная) чарга шчаслівых уладальнікаў запрашальных білетаў вылілася на яго ўваходзе. Таму, нават калі дарогі ты і не ведаў, трэба было проста ісці за ўсімі. Усе ішлі на Міс.

«Дзе фэст, там і я ёсць»

А пачалося ўсё як і заўсёды — са спазненнем. Аж на паўгадзіны. Пакуль глядачы нетаропка рассяджваліся па месцах, на вялікіх экранах каля сцэны круціліся ролікі фіналістак конкурсу. Чамусьці без гуку. Дзяўчаты ў гэтых ролях нюхалі кветкі, баўтыхалі прабіркі ў кабінце хіміі, займаліся ёгай, вучылі дзяцей, ездзілі ў верталётах, усміхаліся і махалі рукой...

Мітусня, нервоўнасць, хваляванне. Калі б у паветры можна было пісаць, я напісаў бы менавіта гэтыя тры словы. І меў бы рацыю, бо атмасфера была якраз такая. І толькі калі ў зале абвясцілі пра троххвілінную гатоўнасць, а рацыя ў мужчынах са службы аховы, які стаў непаладзіць, сіпатым голасам дала каманду: «Безбілетнікі перад уваходам ёсць? Запускай!», стала зразумела: неўзабаве пачатак.

Арганізатары конкурсу вырашылі не скупіцца на гасцей і ў журы поруч з беларусамі Айплатавым, Ярмоленкам, Ціхановічам і іншымі пасадылі расійскіх спевакоў Газманова і Нікалаева. З вядучымі таксама вырашылі паэксперыментаваць і разбавілі кампанію двух беларусаў дыджэем Клаусам Мюлерам і адной з салістак «ВіаГры» Таццянай Котавай.

І вось на сцэне пачалі з'яўляцца першыя канкурсанткі. Выхад кожнай з 20 прыгажунь агучваўся мужчынам за кадрам, які прэзентаваў фіналістак. На вялікіх экранах каля сцэны зноў пайшлі круціць ролікі з дзяўчатамі, дзе апошнія нюхаюць кветкі, лягаюць на верталётах, усміхаюцца... Як толькі дзяўчат ні прэзентавалі! Каралева магістраля, і тая, хто жыве ў рытме ладзіна з 5 гадоў, і нават «дзяўчына, якая марыць пра школьны званок паводле матываў музычных хітоў...» Асабіста мне ўсё нагадала чамусьці фрагменты расійскай «Мінуты славы», не хапала толькі якіх-небудзь выкрунтасаў, якія вытваралі б канкурсанткі. Выкрунтасы дзяўчаты пазней усё ж прадэманструюць, а пакуль жа ўсе яны міла і сціпла ўсміхаліся, стаячы на сцэне, і іх нават цяжка было адразу адрозніць адна ад адной, не тое каб запомніць.

«Вышэй рукі — больш жыцця»

Крыкнуў Алег Газманаў і завёў першую песню.

«Я буду хадзіць, а вы, дзяўчаты, пішчаць», — сказаў Газманаў, скончыўшы другую песню, і адстаў мікрафон. Сапраўды, ён ішоў, а дзяўчаты, якімі была абсеяна пляцоўка пад сцэнай, у гэты адмысловы адстаўлены мікрафон сапраўды пішчалі. І калі Алег Газманаў зацягнуў свой трэці хіт, я, калі б мне завязаць вочы, падумаў ужо, што пераблытаў адрасы канцэртаў: замест Міс прыйшоў на сольнік Газманова. І, відаць, не я адзіны. Людзі ў партэры ўжо нейтамавана па-

чыналі падпяваць і падскокваць на месцах у такт музыцы. Не важна, хто там сёння перамога: галоўнае, Газманаў тут! Што яшчэ для шчасця трэба?!

Пасля разгарэў расійскай зоркай публікі, калі ўсё ў зале ўгадалі пра свае «ясныя дні», вядучыя абвясцілі другі выхад дзяўчат. Прыгажунькі шыгалалялі ў калекцыі ад Івана Айплатава. Фішкай выхад было, уласна кажучы, не само адзёнкае, а аксесуары — скураныя баксёрскія пальчаткі і скураныя цацкі-медзведзьянаты. Прыгажуні, дэфлюючы па сцэне адна за адной каго як навучылі, абавязкова стараліся з гэтым аксесуарам што-небудзь зрабіць. Адны паказвалі з сябе баксёршу, другія ласкава цалавалі медзведзьянаты, трэція катліва круцілі пальцам каля яго носа, чацвёртыя бралі бедную цацку за вуха... Карацей, хто што ўмеў. Галоўнае, усе ішлі ножка за ножку, кожная паказвала сваё майстэрства хадзіць на подыуме. Чым, дарэчы, пастаняна і карысталіся апэратары, здымаючы не твар канкурсантак, а тое, што ніжэй. І не бяда, што ў некаторых дэфіле нагадвала прагулку з сабакам у цёмным парку... Усё адно апэратары звярталі ўвагу на іншыя часткі цела.

Калі парад прыгажунь скончыўся, на сцэну выйшла зорка ўжо беларускай эстрады: гурт «Атлантыка» ў складзе саліста Алякса. Алякс праспяваў усю адну песню, па столькі ж надалей будучы спяваць і ўсе астатнія беларускія зоркі. Відаць, толькі ў расійскіх каралёў поп-сцэны ў гэты вечар былі прывілеі аж на тры кампазіцыі...

«Дзяўчаты робяць усім...»

Калі я ўбачыў гурт «Топлес», неяк мжволі ўгадаў словы Рыгора Кісяля пра «поюіце трусы» ў адным з яго інтэрв'ю, калі кіраўнік канала АНТ разважаў пра тое, каго варта пасылаць на «Еўрабачанне». «Топлес» хутчэй карцела назваць «спяваючым разрэзам», бо вясчэрнія сукенкі ў дзяўчат сапраўды былі амаль што разрэзанымі. Але беларускі квартал у выглядзе гэтых абяляльных прыгажунь вельмі мужна трымаўся на сцэне. І калі б іх паставілі на адну сцэну з фіналісткамі, я сумняваюся, наўрад ці хто адрозніў бы іх ад сапраўдных мадэляў. У дзяўчат усё было пры сабе, і нават дэфіле яны прадэманстравалі на выдатна. Але ў кожнага свае таленты: дзяўчаты з гурта «Топлес» спявалі. Песню пра тое, што «дзяўчаты робяць усім узмахі вейкамі».

Калі пасля даўнаго прыгажунь з «Топлес» на сцэне з'явілася чатыры дзяўчыны ў сінх ласінах, у мяне з'явілася пачуццё дэжаво. І толькі калі я ўбачыў пятую дзяўчыну — у ласінах чырвонага колеру, я супакойся. Гэта была фантастычная дзяўчына Гюэнш. Співачка выконвала свой хіт з асаблівым

Наша сціплая прыгажуня «Міс Мінск-2009» Марыя КУБРАКОВА

імпэтам, нават лепш за адборачны тур «Еўрафэст». Глядачы ж такім чынам ужо цалкам былі падрыхтаваны да наступнага, самага хваляючага выхаду фіналістак «Міс Мінск».

— А зараз, дарагія мужчыны, нарэшце адбудзецца тое, дзеля чаго вы сюды прыйшлі — выхад дзяўчат у купальніках, — так абвясціла трэці выхад мужчынская палова вядучых.

А гэты выхад дзяўчат, трэці паліку, сапраўды ўразіў. Але яго заўсёды лепш глядзець, чым каментавачь.

Калі дзяўчаты, ужо бледныя ад хвалявання і эмоцый, пакінулі сцэну, вядучымі быў дадзены пачатак чарговых выступленняў артыстаў. «Цяні-Талкай» зацягнулі песню пра цяжков жыццё мадэляў, Аляся спявала пра тэлеканалы і глянцавыя часопісы...

Неўзабаве на сцэну выйшлі тры доўгавалосыя чалавекі: дзве бэк-вакалісткі і Ігар Нікалаў. Нікалаў, як і Газманаў, праспяваў ажно тры песні і падтрымаў дзяўчат пад сцэнай словамі: «На вокладках часопіса будзе кожная дзяўчына, якая хадзіла тут па сцэне. І вы таксама, толькі моцна верце ў сваю мару...» І тут Нікалаў, як і яго расійскі папярэднік, пайшоў па сцэне, а дзяўчаткі пачалі пішчаць у яго мікрафон...

Зірнуўшы на гадзіннік і зразумевшы, што чакаць разв'язкі трэба будзе яшчэ доўга, я злавіў сябе на цікавай думцы: калі б гэты конкурс быў звычайным конкурсам прыгажосці (без розных Газманавых і Нікалаевых), то ўвесь працэс выбару самай прыгожай мінчанкі заняў бы не больш за гадзіну... Але хто з глядачоў пайшоў

бы ў такім разе на конкурс? Прафесійна спрацавалі арганізатары.

Лепшыя — на СТБ?

Што ж адбывалася пасля? Пасля быў чацвёрты выхад фіналістак — у вясчэрніх сукенках, якія вядучыя чамусьці называлі бальнымі. Дзяўчаты выходзілі па пяць чалавек, і атрымалася такім чынам чатыры выходы. У кожным члене журы спрабавалі засыпаць прыгажунь няпростымі пытаннямі. І хоць Алег Газманаў і раскрыў усе карты арганізатараў, задаючы сваё пытанне: «Мне вось тут лісток далі з пытаннем, якое я павінен задаць. Дык вось...», было бачна, што імпрэвізацыя на сцэне і ў шэрагу журы была багатай. Дзяўчаты, між іншым, стараліся не даць маху: адна расказала анекдот пра бландзінку, другая прайшлася «месяцавай паходкай Джэксана», трэцяя сціпла заўважыла: «Пасля маёй перамогі свет выйдзе з эканамічнага крызісу»...

Многія спрабавалі здзівіць веданнем замежных моў, але толькі адзіная (!) канкурсантка з 20 — настаяўца хіміі Ганна Еўдакімава — гаварыла з журы на роднай мове — па-беларуску...

Выхад у сукенках скончыўся — і журы адасобілася ў асобны пакой для прыняцця рашэння. Глядачоў гэтым часам заваляў ужо сапраўдны гурт «ВіаГры». Эфектныя жанчыны чарговы раз нагадалі прысутным, што брыльянты насамрэч з'яўляюцца сярэмам дзяўчат. А глядачы!.. Трэба было бачыць, з якой зачараванасцю і з якім захапленнем глядзелі і мужчыны, і жанчыны на «ВіаГры». З нейкім асаблівым

бляскам у вачах: «Вау... Сапраўдная «ВіаГры». Хлусіць не буду, сярод такіх людзей быў і я.

Хто прымерыць карону?

Тры гадзіны хвалявання — і вось яна, разв'язка — абвясчэнне вынікаў. На сцэну зноў выйшлі дзяўчаты. Усе яны зноў міла і сціпла ўсміхаліся, толькі цяпер іх ужо цяжкавата было зблытаць — у многіх былі свае фаварыткі.

Перамогу ж святкавала 18-гадовая студэнтка Універсітэта культуры і мастацтваў Марыя Кубракова. У якасці прыза дзяўчына атрымала 10 мільёнаў беларускіх рублёў і магчымасць рэалізацыі свайго сацыяльнага праекта. А сутнасць праекта ў Машы заключаецца ў дапамозе шматдзетным сем'ям, якія не могуць праз сціплае фінансаванне становіцца развіваць таленты сваіх дзяцей у платных гуртках і студыях. Марыя хоча вучыць бальным танцам дзетак з такіх сем'яў і праводзіць сярод дзяцей адмысловыя фестывалі, дзе ў склад журы будуць уваходзіць бацькі з такіх сем'яў.

— Я вельмі хачу дапамагчы таленавітым дзецям рэалізаваць сваю мару ў бальных танцах. Бальныя танцы зусім не танны род заняткаў.

Адразу пасля перамогі на прэс-канферэнцыі Маша расказала пра свае ўражанні ад конкурсу:

— Да ўдзелу ў конкурсе мяне нахціла мая мама: «Паспрабуй сябе ў чым-небудзь новым, — сказала

— Мне праект даў шмат упэўненасці ў сабе, я паспрабавала сябе новай якасці — у якасці мадэлі.

Самае цікавае, што даныя ў Машы не зусім мадэльныя — рост 1 сантыметраў. Напрыклад, у адбор на «Міс Беларусь» магі ўдзельчаць толькі дзяўчаты з ростам 175 сантыметраў.

— Я думаю, трэба захаваць гэту традыцыю (там, дзе няма строгіх імак для удзельніц. — Аўт.) і надала — кажа дырэктар Нацыянальнай школы прыгажосці Вольга СРОЖНІКАВА. — Магчыма, у будучыні конкурс дапоўніцца і яшчэ і каторымі пунктамі. Але асабіста я хачела б вяртацца да мадэльных і раметраў. Калі пра мяне, то сама я колі ў жыцці не прыйшла б на кастэ падобнага роду, для гэтага патрэбна вялікая смеласць. І гэтай смеласцю безумоўна, павучылася б у дзяўчаты ўсе маладзіцы.

— Мы дамаўляліся, што тыя дзяткі, якія правяць якія-небудзь левізіўныя таленты, магчыма, ідуць працаваць на тэлеканале СТБ — заўважыў генеральны дырэктар ЗАТ «СТБ» Юрый КАЗІЯТ і таямніча ўсміхнуўся. Дызайнер Іван Айплатаў зазначыў, што не торых з дзяўчат ён спадзяецца ўчыць у ліку ўдзельнікаў яго пака на Тэльні моды ў Маскве.

Падчас прэс-канферэнцыі Маша запамнілася мне сціплай дзяўчатай. Вельмі спакойнай. Без глапу і напышлівасці, якіх часта

Ганцаваць у купальніках (злева направа)

яна, — паўдзельнічай». Я паспрабавала, прайшла кастынг. А цяпер перамагла. Калі шчыра, я і не чакала зусім. Упершыню ўдзельнічала ў конкурсе прыгажосці. Я проста не чакала. І зараз яшчэ нават не ўсведамляю, што я — «Міс Мінск».

— **Першыя думкі пасля перамогі?**

— Відаць, пабыць разам з роднымі, бо менавіта яны дапамаглі мне, прывалі ўпэўненасці і сілы для таго, каб я перамагла. У сям'і вельмі дружныя адносіны. У мяне два браты.

— **Што даў табе праект? Што было самым складаным?**

шмат у некаторых прыгажунь праект у яе варты павагі...

Ужо едучы з «Мінск-Арэны» дому на таксі, паслухаў па рады машыны навіны. Статыстыка дзеяч з няўдалых сем'яў сапды прымушае задумацца. А чамусьці адразу ўгадалася Марыя Кубракова, якой усюго толькі семнаццаць, а яно ўжо прыдум сацыяльнага праекта, здольны і быць некаторых дзяцей спрашчаслівымі, даўшы ім шанец лізаваць сябе. Нездарма кажшто прыгажосць выратуе свет

Ілья ЛАПОВ
Фота Марыны БЕГУНКОВ